

[Indenrigsministeren.]

Virksomheden af dette Ændringsforslag er til Gavn for Landkommunerne, og jeg kan tilføje: ogsaa for Købstadkommunerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg gentager, at jeg har ikke bebrejdet Regeringen, at den gennemfører, hvad den har Magt til, det er ikke Stedet her til at gøre stort ud af det, men jeg bebrejder Regeringen, at den vil spille den Komedie, at den overhovedet forhandler. Det gør den ikke, ikke i de Ting, jeg har haft nærmere Forbindelse med, og som Bevis for denne Paastands Rigtighed vil jeg anføre, som jeg allerede har gjort, at de Forslag — der er 3 —, som sorterer under Indenrigsministeren, og som nu snart alle er færdige fra Folketingets Side, under Behandlingen her i Folketinget er blevet forværret set med Oppositionens Øjne. Saa maa jeg have Lov til at spørge: Er det ikke et Bevis paa, at det kun er Komedie, dette, at man vil forhandle? Nej, man vil naturligvis bedst muligt sikre sig mod Stemmetab, derfor spiller man vel sagtens denne Komedie, men man har ikke noget imod, at alle de andre betaler for Stemmekøb. Det kan man jo gøre, men gør det saa uden Komedie, uden Dikkedarer; lad Befolkningen vide, at som det gaar nu her i Tingene, har Oppositionen i Virkeligheden kun Mulighed for at kunne snakke, men den har ingen som helst Mulighed for at faa Indflydelse, selv hvor det sagligt set kunde være nok saa rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Vi bliver naturligvis nødt til at overlade Regeringen Skønnet over, hvad den ønsker gennemført hurtigt, og hvad den ønsker at lade ligge, men jeg konstaterer blot det mærkelige i, at paa det Punkt, hvor Regeringen og Regeringspartierne maatte være mest forpligtede, hvor der havde været Kamp to Grupper imellem — paa den ene Side Regeringspartierne, der vilde have eet Kammer, paa den anden Side Oppositionen, der holdt paa Tokammerssystemet —, der hastede det ikke med at fremlægge sit eget Forslag, da man fik Magt til at gennemføre det, men paa de Omraader, hvor der maatte være Grund til en Forhandling, nemlig

angaaende alle saglige Spørgsmaal, viser det sig, at der overhovedet ingen Forhandlingsmulighed er, for der gennemfører man, hvad man vil. Jeg tror slet ikke, det er, fordi man har Diktaturlyster, men det hænger sammen med den ulyksalige Doktrin, man har, at kun det, de to Partier kan blive enige om, er Udtryk for Flertalsvilje og Demokrati i Danmark — en taabelig Dialektik, for det betyder i Virkeligheden, at hvad 14 Radikale sætter sig paa her i Danmark, det kan ikke blive gennemført. Det vil vi i den kommende Tid ogsaa nok se Vidnesbyrd om. Men hvad det har med Flertalsvilje eller Demokrati at gøre, forstaar vist ikke ret mange Mennesker i dette Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at nu erkendte jeg, at Forslaget om Tilskuddet til Sygehusene var en Lettelse for Landdistrikterne. Det er ikke af ny Dato, idet jeg i min Tale i Forgaars gjorde op, at Lettelsen i Skattestrykket efter Regeringens oprindelige Forslag for Landdistrikterne flyttede sig fra 12,36 til 11,75 og med det sidste Ændringsforslag fra 11,75 til 11,53; dermed havde jeg den Dag besvaret Spørgsmaalet.

Ministeren paastod igen, at det, jeg i Dag havde omtalt i Forbindelse med København, var hele Ændringsforslaget. Det er en Tilsnigelse af Indenrigsministeren. Naar den højtærede Indenrigsminister i Morgen ser Fortrykket, vil han se, at der staar: „Og ved den Ændring i Skalaen til Indkomstskatten, vi behandlede her, der blev gennemført ved anden Behandling, var det ogsaa København, der blev lettet i Sammenligning med Købstæderne og Sognekommunerne“. Dette staar fast, de Ændringer i Progressionen i Forhold til de oprindelige Forslag betyder en Lettelse for København, der skal betales af Sognekommuner og Købstadkommuner.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Vi er altsaa naaet til, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har godkendt, at det samlede Ændringsforslag er til Fordel for Amtskommunerne og ikke til Fordel for København.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar man hører hans Tale her i Dag, med Beskyldningen om at spille Komedie, har man næsten det Indtryk, at